

Viết đoạn văn nêu cảm nhận của em về văn bản “Đánh thức trà”

Bài làm

Với quan niệm hồn nhiên của con trẻ, lại từng thuộc lâu lâu câu hát của bà khi muốn hái trà đêm, Trần Đăng Khoa đã đánh thức trà bằng một lối riêng – lối của những chú bé bạn bè đồng trang đồng lứa. Câu hát của bà em là câu hát để hái trà đêm của người lớn. Câu hát của bà như là chiếc cầu nối quá khứ vào hiện tại, làm rõ thêm mối quan hệ mới hồn nhiên và thật sự bình đẳng, mến thân của Trần Đăng Khoa với bạn Trà. Muốn xin mấy lá trà thì không thể không nói chuyện với chủ nhân. Có lẽ Trà ngủ say quá, chú bé Trần Đăng Khoa lại phải gọi và nhắc lại yêu cầu: *Trà ơi hãy tỉnh lại/ Mở mắt xanh ra nào/ Lá nào muốn cho tao/ Thì mày chia ra nhé.* Kèm theo đó là một lời hứa: *Tay tao hái rất nhẹ /Không làm mày đau đâu.* Đó là giọng điệu chân thành và bàn tay nhẹ nhàng đầy thương yêu của trẻ nhỏ. *Đừng lụi đi trà ơi* là mong ước, là nguyện cầu của Trần Đăng Khoa đối với trà. Có thể thấy, bài thơ không những đem đến cho chúng ta bức tranh mát lạnh của thôn quê mà còn gửi đến bạn đọc tình yêu thương, nâng niu, trân trọng những điều nhỏ bé trong cuộc đời. Bài thơ một lần nữa cho thấy tâm hồn trắng trong như lụa của tuổi thơ trong tình bạn – dù là bạn với cỏ cây.